

Lúc bé,
Ông Trọng là
đứa trẻ bụ bẫm,
khỏe mạnh. Lớn lên,
chú bé ấy trở thành một
tràng nam nhi vạm vỡ,
sức khỏe phi thường.
Việc dời đá, vác cây, hàng
bao nhiêu sức người xúm vào
không nổi, thì Ông Trọng
làm dễ như trở bàn tay.

Năm ấy, vào mùa nước nổi, trên khúc sông cạnh làng,
có thường luồng về quây phá.

Chúng ăn thịt cả người và súc vật khi qua lại khúc sông này.

Một hôm, người mẹ hiền của Lý Ông Trọng ra sông múc nước, bị thồng luồng kéo đi mất. Chàng đau đớn, vật vã khóc thương mẹ suốt ba ngày, rồi lặn xuống sông, tìm hang ổ của thồng luồng.